

Pátmás, aug. 17. 1847.

Kanyos szájú szent János barátom!

Napva kaptam két leveledet, melyekből sok szép
 dolog esett értesemre; valamennyi kö-
 zött legszébb pedig az, hogy tiszteletes te-
 dék Tompa Mihály uram csakugyan luther-
 ránus, olyan lutheránus, mint a Péter
 Krisztus! szék, és még egyszer szék. (Gaz lá-
 tom én, hogy szar a világ, sőt a tromf.) Ki
 hitte volna, hogy még az iránt az ember is
 ránt is meghűvöl, meg kell külnöm... mert
 én csak characteres, szitárd characterű em-
 bernek tudok barátja lenni. Fáj, fáj, fáj...
 fáj a szívem, fáj. Egyszer azt mondom, hogy
 ő mint új garda nem dolgozhatik 7/8 30 krét,
 másról meg hogy neki Vahottal bonyolódott
 viszonyai vannak, axontivül meg nekem már
 szavat is adta. Azok a bonyolódott viszo-
 nyok hatástalanul gyamiasak előttem min-
 denkor is mindenkor, aztán szeretném én
 látni, kapott volna-e külföldben 7/8 30 krét is,
 ha én nem hívántam volna Jókaytól, hogy
 hármunkat egyenlően fixesse? de ha hi-
 annyit kapna is! mielő az ügy áldozatot
 kíván, áldozni kell. (Kutyja seggibe való) fra-
 ter, a ki csak hasznosít áll a szent küszlőhöz.
 Er minden bitangtól hitelik. Nekem Vahott
 Jure ígért négy száz forintot, Horváth Laci
 is adna négy száz forintot, sőt megadna a kettő
 eventéint 400 pengőt, és nem kell!... hanem
 persze nekem hivatalomból és jószágaimból
 és mindenkorom csak egy dől a pénz, és
 magamon kívül nincs senkire gondom, sze-
 pán feleségemet és szüleimet kell tartanom
 és öseimet segítenem, így hát könnyen beszél.
 Ereket meggondolva, tökéletesen áttéttem,
 hogy Miska barátunk nem lehet áldozatos.
 Denique a pap csak pap, és a „telhetetlen pap-
 szar” nem chimæra. Te is mondtál utóbbi
 leveledben egy titáni otrombaságot, tudnillik
 hogy Jókayhoz a kedvemért csatlakoztál. Dus

Hittvány

jure a kedvemért? az én kedvemért, és az ösien,
ne légy femmit, efféle legalább ne. I ha est
csupán az én kedvemért lettél, úgy eremmel
fölmentelek minden kötelezettséged alól.
De itt több fogad kérésben, mint becses ívi
személyem kedve, est beszédeim után nem
nem nagy mesterség volna belátnod? Én a
néphöllyesket képviselőket arantam egyesíte-
ni; miért az Eltérőben? mert annak leg-
több olvasója van, mert akkor szegődtek a leg-
jobb fejek, mert annak szerkesztője egyik föltá-
ja a fiatal Magyarországnak, hova mindarolat
frámitom, kik valódilag szabadelműek, nem-
reblűek, merészek, nagyot ararók, aron fiatal
Magyarországnak, mely nem ararja a haza
kopott bozskorát öröklé foltozni, hogy legyen
folt hátán folt, hanem letörtöl talpig új ru-
hába ararja öltöztetni... Kívál az Eltérőket
legnagyobbvalóbb organum. Ha nem látod át,
kedves barátom, hogy én ereket hitatalak
az Eltérőben, úgy csak maradj Krähwinkel-
ben, maradj Vahotnál.

Különben, hogy ezen kedvetlen dolgok
után álltéljünk végre... meg kedvetlenebbre:
az én vőlegényi nappaim nyomorúságosak.
Ipam annyira nem saeres, hogy formaliter
megtiltotta a házasság koráját. Már meg-
szegtem ugyan egy párosot a tilalmat, de
vesztésre, mert utolsó kinnlétemben - va-
lami há vendég kéme láttára - olly hide-
gen viselte magát irányomban, mint va-
lami jégesmedve, úgy hogy én töreletesen
jégesdoppá fagytam volna, ha mállam nap-
világ-pillanásai nem ónak. Levettem erö-
sen egymással is ó néha berándul saer-
márra, est menti meg leltemet az ihka-
láltól. Hancu hiszen holnapkor három hét
nem a világ. Mostanában bizony már nem
igen látjuk egymást, aronban mond meg
az én kedves romaaffronyomnak, hogy
a világ minden kinsereit se essék lét-
ségbe, mert:

Még jönni kell, még jönni fog
A jobb kor, mely után
Burgó imádságjaid
Mind hármunk ajakán.

Addig türelem! már csak folyamodjunk a
szamárat s birkák erejéhez. Te János,
tudnál-e te nekem oly sok és oly hoffra
levelet írni, hogy beléjűd unjál? Szere-
zes pengő forintot tessék föl Csáksár János
pósmátra, hogy nem. Próbáld meg. Most
pedig (valamint mind örökrön öröklé) áldjais
meg benneteket az én ifjúság ... az a leg-
bőkezűbb valamennyi körött, azért kérem
est, hej, de nék gyereket az én ifjúság, bi-
zonyi ifjú. Csórollak, öltetek et caetera, s ma-
radok hivatok:

az örök-bükköségű

Petőfibándy

M. Jompa nem akart az Écsképek kizárólagos
munkatársa lenni, nem várt elvétől
ni; ezért a baj. —

1858. jún. 2.

MJ

